

χερουβικό

χερουβικό, το, ουσ. [<μσν. χερουβικόν, ουδ. του επιθ. χερουβικός <χερουβείμ], το χερουβικό·

- *παίρνω ψηλά το χερουβικό*, **α.** μεγαλοπιάνομαι, αποκτώ υπεροπτικό ύφος, ιδίως έπειτα από κάποια πρόσφατη επιτυχία μου: «απ' τη μέρα που πέρασε στο πανεπιστήμιο, πήρε ψηλά το χερουβικό». Από την εικόνα του ψάλτη που ψέλνει σε υψηλή κλίμακα το χερουβικό ύμνο και τεντώνει διαρκώς το λαιμό του, προσπαθώντας να το φέρει σε πέρας. **β.** παίρνω πολύ θάρρος, αποκτώ μεγάλη οικειότητα: «για συμμορφώσου λίγο, γιατί μου φαίνεται πως πήρες ψηλά το χερουβικό». Συνών. *πιάνω ψηλά τον αμανέ*·

- *πιάνω ψηλά το χερουβικό*, βλ. φρ. *παίρνω ψηλά το χερουβικό*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας